PAIX LITURGIQUE

Brev 16 %%publieeLe%% 30 december 2013

I ROM ÄR DEN ÄLDRE RITEN INGET KONSTIGT

Söndagen 27 oktober, d v s på Kristus konungens festdag, avslutades Summorum Pontificum-katolikernas Romvallfärd 2013. Biskop Fernando Rifan, som förestår den Apostoliska administrationen Saint Jean-Marie Vianney i Brasilien, firade biskoplig levithögmässa i basilikan Santa Maria sopra Minerva. Bland pilgrimerna återfanns flera av *Paix Liturgiques* styrelsemedlemmar.

Det huvudsakliga intryck vi tagit med oss hem är att katoliker som föredrar den romerska ritens extraordinarie form i Rom behandlas som vilka andra katoliker som helst. *Ad Petri sedem* är "extraordinära" katoliker något "ordinärt". Summorum Pontificum-katolikernas pilgrimsfärd bemöttes som andra vallfärder. Varken mer eller mindre.

Följaktligen är vi i dag fulla av förhoppningar. Vad som är möjligt och normalt i Rom borde kunna vara möjligt och normalt också i Paris, i Rhenlandet, i Madrid eller i Lissabon. Dessa förhoppningar bär vi med oss tillbaka till våra respektive stift och församlingar.

I – PÅVEN FRANCISCUS HÄLSNING TILL PILGRIMERNA

Till Hans Eminens kardinal Darío Castrillón Hoyos, med anledning av Cœtus Internationalis Summorum Pontificums pilgrimsfärd till Rom inom ramen för Trons år, sänder påven Franciscus en varm hälsning. Må denna vallfärd till apostlarnas grav hos pilgrimerna väcka en helhjärtad anslutning till Kristus, vilken vi firar i eukaristin och kyrkans offentliga gudstillbedjan, samt åstadkomma förnyad kraft att vittna om evangeliet.

Sedan han först bett för er om den helige Andes nådegåvor och Guds moders ömma beskydd, vill Den helige Fadern av hela sitt hjärta till Ers Eminens och de prelater, präster och övriga kristtrogna som deltagit i detta heliga firande förmedla den apostoliska välsignelsen. Må denna skänka frid och andlig nitälskan.

***

Denna välsignelse från påven läste msgr Pozzo, sekreterare vid den påvliga Ecclesia Dei-kommissionen, upp i mässan i Peterskyrkan lördagen 26 oktober. De enkla raderna från påvens nye statssekreterare, ärkebiskop Parolin, följde på och förstärkte kardinalens starka predikan, han som en gång var ordförande för samma kommission och som sådan var en av huvudmännen bakom motu propriot *Summorum Pontificum*, som Benedictus XVI promulgerade 7 juli 2007.

I sin predikan gjorde sig kardinalen till talesman för alla med den äldre liturgin förbundna katoliker, till vilka han själv räknar sig. I allas namn vände han sig i tacksamhet till påven och sa: "Helige fader, vi är inte ensamma, vi är förbundna med kyrkan under århundraden och med otaliga helgon och martyrer." De starka orden och det gripande budskapet värmde mässdeltagarnas hjärtan.

II – *PAIX LITURGIQUES* REFLEKTIONER

1) För andra året i rad kunde Summorum Pontificum-pilgrimerna äntra Peterskyrkan i procession. På fredagen var oron stor bland organisatörerna, efter att staden Rom p g a otillräckliga polisresurser hade motsatt sig en pilgrimernas procession längs via della Conciliazione. Men på lördagen kunde processionen likväl äga rum, och de troende, under det de tiotusentals medkatoliker som kommit till Rom för familjedagarna såg på, högtidligt tåga uppför den stora trafikleden som leder till Peterskyrkan. Detta därför att Vatikanen helt enkelt bett volontärerna för Trons år att hoppa in och bistå odningsmakten, så som påvestolens volontärer ofta gör för större pilgrimsgrupper. Att det gällde "traditionalister" spelade alltså ingen roll.

2) För andra året i rad kunde en kardinal fira i äldre rit vid altaret vid Petri stol. I fjol förklarade Gudstjänstkongregationens prefekt, kardinal Cañizares, att han firade mässan ifråga därför att han såg det som "naturligt". I år valde kardinalsprefekten emeritus för Cleruskongregationen att tydligt markera sin samhörighet med pilgrimerna, när han i sin predikan talade om *vi* och *oss*. Kardinalen lät som en herde som leder sin flock på en vallfärd vilken som helst, och inte som om den äldre riten utgjorde ett separat, lägre stående sammanhang. Årets vallfärdsansvariga kunde i år även glädja sig åt en symboliskt viktig gest från domprostens sida, kardinal Comastri. Dennes medarbetare hade blivit instruerade att flytta altaret vid Petri stol närmare den bakre väggen, så att versus Deum-firandet lättare kunde genomföras. Så sker annars vanligtvis vid sådana ceremonier i den nya riten som framför altaret fordrar mer utrymme än vanligt, så t ex prästvigningarna för det nordamerikanska påvliga seminariet i Rom (inte minst ställer ordinandernas prostrering särskilda utrymmeskrav). Men det var i år första gången som detta erbjöds ett "traditionellt" sammanhang, nämligen den vallfärd som för tredje året i rad anordnats på intiativ av dominikanpater Nuara. I sig var det en småsak, kan man tycka, men på ett symboliskt plan var det betydelsefullt, eftersom det visar på en normalisering av den äldre liturgin i kyrkans liv.

3) För andra året i rad hälsades pilgrimerna av den helige Faderns statssekreterare. I detta ligger inget märkvärdigt, då det är sed vid litet större vallfärder. Men i just vårt fall kändes det storslaget, därför att det markerade att med den äldre liturgin förbundna katoliker inte längre särbehandlas. Vallfärdar man till Rom hälsas man i dag välkommen av påvens representant oaktat ens liturgiska "tillhörighet". Helt enkelt.

4) Läsaren torde ha förstått skälet till att vi återkommer till det som under årets vallfärder uttrycker en inomkyrklig försoning och normalisering i liturgifrågan. I många stift och församlingar runtom i Europa dröjer tyvärr tecknen på en sådan försoning och normalisering. Än i dag bemöts *Summorum Pontificum*-katoliker med misstro, när det inte är motstånd. Detta sakernas tillstånd är onaturligt, inte minst sett ur en romersk utsiktspunkt. Vi vill därför uppmana våra läsare att be, att vad som i dag är möjligt i Rom snart även blir det ute i varje katolsk församling. Helt enkelt, och naturligt nog.

BILAGA – PILGRIMERNAS HYLLNING AV KARDINAL CASTRILLÓN

I Peterskyrkans sakristia efter ceremonin passade *Cœtus Internationalis Summorum Pontificums* ansvariga på att tacka kardinal Castrillón, icke endast för mässan men också och kanske fr a för allt han under lång tid gjort och uträttat för inomkyrklig försoning. Till hyllningen bidrog *Scholan Sainte-Cécile* genom att framföra ett gripande vackert "Ad multos annos" (Må Gud skänka dig många lyckliga år!). För kardinalen sammanföll den stora dagen med hans 61-årsdag som präst.

Nedan återger vi den tacktext som lästes upp efter mässan i Peterskyrkan:

Till Hans Eminens kardinal Darío Castrillón Hoyos,

Prefekt emeritus för Cleruskongregationen,
F d ordförande för den påvliga Ecclesia Dei-*kommissionen,*

Under lång tid beslutsam försvarare av den gregorianska liturgins hemortsrätt i kyrkan, såsom en försäkran om inomkyrklig fred men också i syfte att tillförsäkra katolska präster och lekmän, i synnerhet de enklaste, tillgång till den vördnadsbjudande latinska traditionens outsinliga rikedomar,

Vars tålmodiga och energiska gärning Hans Helighet påven Benedictus XVI år 2007 befäste i sitt motu proprio Summorum Pontificum,

Och som den 27 oktober 2013, på årsdagen av sin prästvigning, i Peterskyrkan vid altaret vid Petri stol frambar mässan pontifikalt för Summorum Pontificum-*katolikernas pilgrimsfärd omgiven av många präster och lekmän,*

Vill Cœtus Internationalis Summorum Pontificums *och Scholan Sainte-Cécile de Paris ansvariga framföra sin djupaste tacksamhet och tillgivna vördnad.*

Pilgrimernas hyllning av kardinal Castrillón läses upp av Fader Díaz